

Звернення до співробітників НТУ «ХПІ» з нагоди виборів ректора

Шановні колеги, сьогодні перед нашим колективом стоїть вибір подальшого шляху розвитку Університету.

Я приймав участь у попередніх виборах ректора, тому теперішню кампанію сприймаю не тільки як вибір серед трьох кандидатів, але й з позиції людини, яка сама пропонувала університетській спільноті власне бачення розвитку ХПІ.

У 2020 році я казав про стійкий розвиток Університету на основі інноваційних методів і технологій в адміністративно-управлінській, освітній, науковій та соціальній сферах із одночасним збереженням кращих традицій і досягнень ХПІ.

Минуло понад шість років. Світ і Україна змінилися, але головне питання залишилося: чи здатний ХПІ самостійно розвиватися, оновлюватися та приймати стратегічні рішення, не втрачаючи власної ідентичності? Саме з цієї позиції я дивлюся і на програми кандидатів, і на ту атмосферу, в якій приходить приймати рішення нашим співробітникам.

Нажаль обстановка, в якій сьогодні відбувається виборча кампанія, викликає багато запитань, пов'язаних з академічною доброчесністю.

Перше те, що до теперішнього часу керівництво попередньої адміністрації не пояснило співробітникам ХПІ, по яким причинах були зупинені вибори в активний період зустрічей кандидатів з виборцями напередодні назначеної на 19 березня дати виборів.

Крім того, під час передвиборних дискусій 18 вересня публікується аналіз, що містить бездоказове порівняння кандидатів на посаду ректора. В цьому аналізі серед критеріїв перевага надається науковому авторитету, міжнародній науковій діяльності, європейській інтеграції.

Усе це важливо, але ректор є керівником університету як цілісної системи. Університетське управління – це освітній процес, кадри, фінанси, ресурси, студенти, вступна кампанія, інфраструктура, взаємодія підрозділів, кризові рішення та щоденна відповідальність за роботу всього університету. Такий досвід приходить з роками!

При такій всебічній оцінці порівняльний аналіз буде на користь Руслана Мигущенка. За ним десятирічний досвід роботи проректором, який відповідає за навчальну роботу, що є основним видом діяльності закладу вищої освіти!

Є ще одне питання, що має принципове значення. Вибори ректора – це внутрішня справа університету, і здійснювати зовнішній вплив на виборців, на їх позицію неприпустимо. Згідно з Законом України «Про вищу освіту» прямий чи опосередкований вплив на волевиявлення виборців та тиск на кандидатів або оргкомітет заборонено.

Тим часом, має місце публікація у вигляді звернення члена наглядової ради НТУ «ХПІ» з закликом голосувати за конкретного кандидата. Це порушує статтю 37 Закону України «Про вищу освіту» та статтю 29 Закону України «Про освіту», що визначають повноваження членів наглядової ради.

Публічно давати поради щодо підтримки кандидатів у ректори вони не мають права.

Я сподіваюсь, що виборці ХПІ дадуть оцінку цим порушенням та врахують це при прийнятті рішення.

Повертаючись до програм кандидатів, хочу висказати свою точку зору. Ті задачі та цілі, що я ставив у своїй передвиборній програмі, значною мірою співпадають з поглядами Руслана Мигущенка. Тому я підтримую його – кандидата, який має дійсний багаторічний досвід роботи на різних відповідальних посадах. Має досвід управління ХПІ, сформував бачення команди та готовність самостійно відповідати за наступний етап розвитку Університету.

Пора надати Національному технічному університету «Харківській політехнічний інститут» право на справді демократичний вибір ректора – без тиску на виборців і без підміни їхнього власного рішення авторитетом керівництва колишньої адміністрації.

Професор

доктор технічних наук

заслужений працівник освіти України

лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

Сергій Порошин